

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-10C/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201662
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8420201662.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Dávidom Hoffmanom, advokátom so sídlom Hlavné námestie 80, 060 01 Kežmarok, proti žalovaným 1. D. B., E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. B. XXXX/XX, XXX XX C., 2. G. D. B., E. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX C., 3. I. J., E. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/X, XXX XX L., všetky právne zastúpené JUDr. Martinom Bašistom, advokátom so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, IČO: 37 880 381, o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaným v 1. – 3. rade vo vzťahu k žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 21. 09. 2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu o určenie, že dôvody vydedenia žalobcu jeho otcom M. B., zomrelým XX. XX. XXXX, uvedené v listine o vydedení z 22. 07. 2013 spísanej do notárskej zápisnice notára JUDr. Stanislava Dugasa, so sídlom Kežmarok, Hviezdoslavova 10/3, sp. zn. N 194/2013, NZ24538, NCRza 3571/2013, nie sú dané. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že jeho otec M. B., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel dňa XX. XX. XXXX, v notárskej zápisnici napísanej dňa 22. 07. 2013 na Notárskom úrade JUDr. Stanislava Dugasa, so sídlom Kežmarok, Hviezdoslavova 3, ho vydedil z dôvodov uvedených v § 469a ods. 1 písm. a), písm. b) Občianskeho zákonníka. Ako dôvod vydedenia uviedol, že o otca neprejavoval opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať a zároveň, že mu v chorobe neposkytol potrebnú pomoc, ktorú by mu ako potomok mal poskytnúť. Ďalej tvrdil, že k narušeniu ich vzťahov došlo po uzavretí manželstva žalobcu, kedy mal v určitých obdobiach prestať s ním komunikovať, a zároveň mal brániť svojim deťom, aby sa s jeho otcom a jeho mamou kontaktovali. V poslednej dobe pred spísaním listiny o vydedení ho mal pri ich vzájomných stretnutiach ignorovať, resp. mal sa k nemu správať vulgárne. Ďalej neb. otec uviedol, že v posledných dvoch rokoch ho nenavštívil i napriek tomu, že mal bývať v tom istom meste ako on, a to i napriek tomu, že mal vedieť o jeho zdravotných problémoch a nesnažil sa mu poskytnúť žiadnu pomoc. Z týchto dôvodov ho vydedil v plnom rozsahu. Otec v listine o vydedení zároveň určil, že dôsledky vydedenia sa vzťahujú aj na jeho potomkov. Otec zároveň vydedil aj dcéru E. B., nar. XX. XX. XXXX a syna M. B., nar. XX. XX. XXXX, ktorých mal zo svojho prvého manželstva. Dedičmi podľa zavesu mali byť D. B., E. F., nar. XX. XX. XXXX, D. B., E. B., nar. XX. XX. XXXX a I. B., E. B., nar. XX. XX. XXXX.

Mal však za to, že dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení nie sú uvedené výslovne s časovou a miestnou špecifikáciou. Bez uvedenia týchto náležitostí je listina o vydedení absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Dôvod vydedenia musí byť pod sankciou neplatnosti právneho úkonu konkretizovaný tak, aby bol zrozumiteľný nielen dotknutému subjektu, ale aj nezúčastneným osobám, inak je takáto listina o vydedení neplatná pre nezrozumiteľnosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (uznesenie NS SR z 26. 07. 2012, sp. zn. 4Cdo/194/2011). Ďalej argumentoval tým, že v listine o vydedení nie sú výslovne uvedené dôvody s časovou a miestnou špecifikáciou, a takisto dôvody vydedenia nie sú konkretizované tak, aby boli zrozumiteľné nielen jemu, ale aj nezúčastneným osobám a z tohto dôvodu považoval listinu o vydedení za neplatnú. Mal za to že vzťahy medzi ním a otcom boli dobré a boli dobré až do jeho smrti, preto ho veľmi prekvapila skutočnosť, že otec spísal listinu o vydedení, ktorou jeho a jeho potomkov vydedil. Otec trpel cukrovkou a od tejto choroby sa mu pravdepodobne odvíjali ďalšie diagnózy. Mal ochorenie obličiek, pečene a bol dvakrát operovaný na bypass srdca. Bol na invalidnom dôchodku, ale nebol odkázaný na cudziu pomoc, bol sebestačný. Žil v domácnosti so svojou manželkou, t. j. jeho mamou, ktorá je v žalobe označená ako žalovaná 1. Táto sa o neho starala, ak sa potreboval zotaviť napríklad po operácii srdca. Ak aj žalovaná 1. odišla na pár dní za dcérou, t. j. jeho sestrou do L., požiadala ho, aby na otca dozrel. Nosil mu obedy. Bol s ním častejšie v kontakte, aby ho mal pod kontrolou. Dokonca sa stalo, že asi rok pred smrťou odpadol a on mu volal záchranku. Otec odpadával tak raz za tri mesiace. V žalobe poukázal na to, že neposkytnutie pomoci poručiteľovi v jeho chorobe, starobe alebo v iných závažných prípadoch nastáva, ak sú splnené tieto podmienky:

- poručiteľ sa ocitol v situácií, keď pre zdravotné či iné problémy vzniknuté v dôsledku ochorenia či veku, prípadne pre ťažkosti spôsobené inými okolnosťami potrebuje pomoc alebo keď poručiteľ nie je schopný bez cudzej pomoci sám si obstaráť svoje základné životné potreby;
- súčasne musí ísť o situáciu, keď o uvedené potreby poručiteľa nie je postarané ináč;
- potomok má reálnu možnosť poručiteľovi potrebnú pomoc poskytnúť a keď poručiteľ potomkom ponúknutú pomoc odmietne;
- neposkytnutie potrebnej pomoci poručiteľovi zo strany potomka musí odporovať dobrým mravom;

3. Poukázal na uznesenie NS ČR zo 16. 07. 2008, sp. zn. 21Cdo/3772/2007. Rovnako mal za to, že otec sa neocitol v takej situácii, keď potreboval pomoc alebo nebol schopný sám si obstaráť svoje základné životné potreby. Ak sa aj dostal dočasne do nejakej takejto situácie, bolo o neho postarané zo strany jeho manželky, t. j. žalovanej 1. Nie je pravdou, že by sa nestaral o otca, ak žalovaná 1. nemohla z objektívnych dôvodov sa postarať o otca, bol požiadany, aby na otca dohliadol a ak by niečo potreboval, aby mu pomohol, preto dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) OZ nikdy neexistoval a otec ho nemohol na základe tohto dôvodu platne vydediť. Otca navštevoval spoločne aj so svojou celou rodinou podľa možností, najmä ak bola nejaká rodinná oslava. O týchto skutočnostiach predložil do spisu súkromné fotografie z týchto rodinných príležitostí za obdobie od rokov 2007 – 2016. Mali spolu vždy dobrý vzťah, iba po uzavretí manželstva v roku 2001 mali také hluché okienko, kedy asi otec nesúhlasil s uzavretím jeho manželstva a s tým, že kvôli svojej manželke nedokončil štúdium na Hotelovej akadémii v C. a odišiel s manželkou, vtedy ešte ako s priateľkou, pracovať do zahraničia. Otec aj žalovaná 1. s týmto jeho životným krokom nesúhlasili. Neskôr sa ich vzťahy opäť upravili. Nie je pravdou, že by sa o otca nezaujímal a úplne ho ignoroval. Je pravdou, že mali aj nezhody a výmeny názorov, pretože sa snažil zasahovať do jeho rodiny a do výchovy detí, ale nemyslí si, že by to bolo nad mieru primeranú pomerom ako je to aj v iných rodinách. Veď v každej rodine sa z času na čas vyskytnú isté nezhody. Takisto nie je pravdou, že by sa ku nemu správal vulgárne. Jednou z jeho posledných spomienok na otca okrem iných zostane spomienka, ako pred jeho smrťou spoločne natierali garáž.

4. Dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) OZ je potrebné posudzovať objektívne, či išlo o taký nezaujem, ktorý bol v rozpore s dobrými mravmi trvalý, v dôsledku čoho neprejavoval voči poručiteľovi žalobca ani minimálny záujem o jeho zdravie a život a pod. Ak má byť závadné správanie žalobcu určené v listine o vydedení dôvodom na vydedenie, musí ísť najskôr o trvalý stav, náhodné zanedbanie návštev alebo výnimočné opomenutie narodenín poručiteľa nemôže naplniť tento dôvod vydedenia. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že o otca prejavoval opravdivý záujem, ktorý by ako jeho potomok mal prejavovať, preto dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) OZ nikdy neexistoval a otec ho nemohol na základe tohto dôvodu platne vydediť. Preto žiadal, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil že dôvody vydedenia nie sú dané. Uplatnil si náhradu trov konania.

5. Žalované v 1. a 3. rade vo svojom vyjadrení s podanou žalobou nesúhlasili a žiadali ju v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná v 1. rade uviedla, že žalobca je jej synom. K narušeniu vzťahov medzi ním a otcom ako aj ňou došlo už v roku 1999, kedy žalobca začal chodiť poza školu, vedome klamať, okrádzať rodičov. Nezhody a arogantné správanie žalobcu voči otcovi sa začínali stupňovať. V roku 2000 otec žalobcu skončil na jednotke intenzívnej starostlivosti, jeho stav bol kritický, preto o tom informovala prostredníctvom SMS-správ žalobcu, ktorý však žiadnym spôsobom na to nereagoval, za otcom do nemocnice neprišiel. Neposkytol mu opateru, pomoc, neprejavil záujem. Aj toto boli dôvody spisania závetu podľa § 469a ods. 1 písm. a) a písm. b) OZ. Rovnako nie je pravdou, že by žalobca spoločne s rodinou otca pravidelne navštevoval. Od roku 2000 žalobca s rodinou prerušil akýkoľvek kontakt, pri stretnutí v meste sa tváril, že ho nepozná. V roku 2002 sa konečne ozval, preto dúfali, že sa vzťahy dajú konečne do poriadku. V tom čase mu pomáhali finančne, so starostlivosťou o vnuka. Keď mu prestali pomáhať finančne, opäť sa žalobca s otcom prestal sýkať, posielal oplzlé SMS-správy, bránil im stretávať sa s vnukom. Opäť v tom čase prestal javiť záujem o otca. Záujem žalobcu kontaktovať otca i matku bol vždy za účelom niečo získať prípadne citové vydieranie. Priložené fotky nepovažuje za relevantný dôkaz skutočného záujmu o otca ani za poskytnutie pomoci v zložitej situácii (po operáciách, hospitalizácie v nemocnici,...). Syn sa s nimi nekontaktoval, vyhýbal sa im. Iba od susedov sa dozvedeli, akým spôsobom života žalobca žije (alkohol, hádky, zásahy policajtov, priestupkové konania na okresnom úrade). V roku 2009 prišiel žalobca za otcom, aby mu požičal peniaze, pretože inak mu hrozilo, že príde o bývanie. Preto boli u notára JUDr. Dugasa spísať dlh v sume 4 400 eur s tým, že žalobca ich mal vrátiť do 7 rokov. V tom čase ich žalobca kontaktoval, avšak potom prišlo obdobie, kedy žalobca o otca a matku žiaden záujem nejavil. Otec žalobcu bol predsedom spoločenstva vlastníkov bytov a veľakrát potreboval pomoc, či už s kosením bytovky, pri prerábaní bytovky, inou pomocou pri bytovke. V čase, kedy kontakt nebol prerušený, otec kontaktoval žalobcu, aby mu prišiel pomôcť, no on nikdy pomôcť neprišiel. Tvrdenia, že otec sa nikdy neocitol v takej situácii, keď potreboval pomoc alebo nebol schopný si obstaráť základné životné potreby sú nepravdivé. V roku 2014 sa ona podrobila 4 operáciám a následne o 2 mesiace bol operovaný aj otec žalobcu, v tom čase sa o manžela nemohla starať, no žalobca aj napriek prosbám sestier ich vtedy nekontaktoval a neposkytol žiadnu pomoc. Rovnako žalobca vôbec nepoznal zdravotný stav, nakoľko s výnimkou cukrovky a ochorenia obličiek, ostatnými diagnózami, ktoré žalobca uviedol v žalobe, otec žalobcu netrpel. Taktiež je klamstvom, že sa otca staral v čase, kedy ona bola u dcéry v L., nakoľko vtedy všetku starostlivosť zabezpečovala najstaršia dcéra. Rovnako nepoznal diagnózy, ktorými trpel otec žalobcu. Manžel vôbec nemal tie uvedené diagnózy, ktoré syn spomenul v žalobe s výnimkou cukrovky a ochorenia obličiek. Veľkým sklamaním bolo zistenie, keď jej staršia dcéra s odstupom času povedala o SMS, ktorú jej syn písal po operácii zo dňa 10. 09. 2014 – pár dní pred svadbou mladšej dcéry. Staršia dcéra ho informovala o zdravotnom stave otca, kde on jej napísal, aby zdochol. Taktiež klamstvom je aj tvrdenia žalobcu, že v čase jej dlhšej neprítomnosti ho žiadala, aby sa o otca staral on. Vzhľadom na narušené vzťahy, vždy žiadala staršiu dcéru, aby na otca vtedy dohliadla, pričom ona to robila automaticky, bez toho aby ju o to musela žiadať. Klamstvom sú aj tvrdenia žalobcu, že otcovi zabezpečoval obеды, manžel chodil na obеды s dcérou na Školský internát, obеды mu platila dcéra. Zároveň, kto dohliadol na manžela a mal taktiež kľúč od bytu, bola suseda – p. M. G., ktorá býva vedľa nášho bytu. Keď sa zatvoril Školský internát, obеды mu nosila počas mojej neprítomnosti cez týždeň práve ona zo SOU Kežmarok. To, že žalobca nepoznal zdravotný stav otca svedčí aj jeho vyjadrenie, že otec odpadával, každé 3 mesiace, pretože RZP bola k nemu volaná oveľa častejšie. Vzhľadom na spôsob života žalobcu, nepriaznivý zdravotný stav, sa manžel po veľmi dlhom uvážení a radení sa s p. notárom – JUDr. Stanislavom Dugasom rozhodol spísať závet a listinu o vydedení v júli 2013 – ktorú spísala aj on, nakoľko správanie ich syna nebolo v súlade s dobrými mravmi, neposkytoval svojmu otcovi a jej potrebnú pomoc v chorobe, v závažných situáciách, aj keď o nich vedel. Taktiež po smrti manžela sa nehanbil žiadať od nej peniaze, ktoré dostala ako pohrebné, pričom doposiaľ jej dlh nesplatil. Žalobcovu správanie voči manželovi a nej vždy bolo vypočítavé, určité obdobie bolo dobre, potom zle, bez skutočného záujmu a starostlivosti. Preto mala za to, že listina o vydedení rešpektuje poslednú vôľu jej manžela, je v súlade so zákonom a žaloba je nedôvodná.

6. Žalobkyňa v 2. rade vo svojom samostatnom vyjadrení k žalobe uviedla, že o spísanom vydedení jej brata – žalobcu sa dozvedela od svojej matky deň po úmrtí otca. Skutočnosť, že otec brata vydedil, ju ale až tak nezaskočila, nakoľko mala vedomosť, ako sa brat správal k otcovi cca od roku 2000 až po jeho úmrtie. Bratove správanie za cca. 20 rokov nebolo v súlade s morálkou, empatiou a skutočným záujmom voči svojmu otcovi. Nezhody a arogantné správanie brata voči otcovi, ktorý nesúhlasil s tým, aby nedokončil školu, sa začali stupňovať. Brat otca začal znevažovať, urážať ho, že je invalid, nezarába

peniaze a nech sa nestará o neho, že on už má 18 rokov a môže si robiť čo on chce. Keďže v tom čase bývala doma s rodičmi a s mladšou sestrou, ktorá mala vtedy cca 13 rokov, bola svedkom týchto slovných útokov na osobu otca, ktorý to veľmi ťažko znášal. V roku 2000 otec skončil na JIS-ke, bol v kritickom stave, o čom žalobca mal vedomosť, no napriek tomu ani raz za otcom do nemocnice neprišiel. Brat najskôr od roku 2000 úplne odpísal svoju rodinu, ignoroval všetkých príslušníkov aj na ulici, keď sa stretli. Ďalší incident sa odohral neskôr, keď otec odmietol finančne brata podporovať, a žalobca opäť prestal javiť akýkoľvek záujem o rodičov, rodinu. Rovnako bránil v stretávaní rodičov s vnukmi. Fotky, ktoré brat priložil k žalobe, nie sú dôkazom skutočného záujmu o otca, poskytnutie pomoci a pod. Po prezretí fotiek je veľa práve z jednej oslavy, chýbajú fotky z iných období a práve aj tých, kedy matka prešla hospitalizáciami a otec potreboval pomoc a opateru. V minulosti chcel brat od rodičov, aby dali do zábezpeky svoj byt, čo otec odmietol, brat sa nahneval, vynadal mu a odišiel preč. Vo februári 2009 brat prišiel za otcom s plačom, že ak mu nepožičia peniaze, vyhodí ho na ulicu a nebude mať kde bývať s deťmi, aby mu pomohol, prosil ho. Otec mu peniaze požičal vo výške 4 400 eur, ale dlh boli spísať u p. notára – JUDr. Stanislava Dugasa. Brat si peniaze zobral, dlh mal vrátiť za sedem rokov – 31. 12. 2016, avšak uhradil ich až po lehote na naliehanie otca. Brat v žalobe uviedol, že otec sa neocitol v takej situácii, keď potreboval pomoc alebo nebol schopný si obstaráť svoje základné životné potreby. Ak sa dostal dočasne do nejakej takejto situácie bolo o neho postarané zo strany jeho manželky. To nie je pravda, pretože aj jeho manželka sa podrobila operáciám, kedy bola jednak hospitalizovaná mimo miesta bydliska a tiež odkázaná na cudziu pomoc, a vtedy zabezpečovala starostlivosť najmä najstaršia dcéra a ak ona nemohla, bola to suseda p. G., ktorá mala aj kľúče od ich bytu. Nepredložil súdu žiaden doklad, kedy bol s otcom v nemocnici a nemal ani vedomosť o otcových hospitalizáciách, ktoré boli aj niekoľkokrát do týždňa. Žalobca už nemal ani kľúče od bytu, pretože rodičia mu nedôverovali, mala ich suseda, ktorú vždy v prípade potreby kontaktovala, aby šla otca skontrolovať. Žiaden otec, ktorý má deti, by len tak nespísal závet a listinu o vydedení. Otec bol veľmi rozvážny a milujúci človek, musel sa rozhodnúť určite slobodne a pri plnom vedomí, keď v júli 2013 sa rozhodol pre spísanie závetu a listiny o vydedení. Správanie brata bolo veľakrát v rozpore s dobrými mravmi – v júni 2013 mu brat vynadal pred garážou do „skurvených kokotov“, „držgrošov“, že mu peniaze nevráti a nech „zdochne“. Vtedy prišiel otec v hroznom stave k nej, nakoľko bývala v tom čase veľmi blízko. Držal sa za srdce, nevedel rozprávať, „lupal“ po dychu. Volala som mu záchranku, kde privolaný lekár otca zobral do nemocnice a tam nám oznámili, že otec prekonal slabšiu srdcovú slabosť. Kšefty s kradnutými mobilmi, polícia, jeho manželka sa prezradila, že je v spojení s mafiánmi, arogantné – vulgárne správanie voči otcovi, nezáujem, kontakty a stretávanie sa s vnukmi ako na hojdačke – teraz áno, potom nie - je to veľké trápenie pre rodiča. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mala za to, že o otca brat neprejavoval skutočný, opravdivý záujem, ktorý by potomok mal prejavovať, preto dôvod vydedenia podľa §469a ods. 1 písm. b) existoval a otec ho na základe hore uvedených skutočností platne vydedil. Taktiež správanie potomka bolo v rozpore s dobrými mravmi, neposkytol otcovi potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo iných závažných prípadoch, preto dôvod vydedenia podľa §469a ods. 1 písm. a) existoval a otec ho platne vydedil. A nedá mi opomenúť, že to bola posledná vôľa ich otca, ktorú za šesť rokov, od spísania závetu do svojej smrti, mohol kedykoľvek zmeniť. Neurobil tak, preto mala za to, že poslednú vôľu treba rešpektovať.

7. Žalovaná v 3. rade vo svojom samostatnom vyjadrení k žalobe uviedla, že o závete a listine o vydedení sa dozvedela telefonicky, po úmrtí otca jej to oznámila matka. Dovtedy som ani len netušila, že otec spísal nejaký závet o vydedení. Avšak táto skutočnosť ju ale neprekvapila, nakoľko vzťahy otca so žalobcom – A. B. boli za posledných 20 rokov trvalo hlboko narušené a nikdy nie v úplnom poriadku ako v iných rodinách. Vzťah otec – syn sa postupne a dlhodobo narúšal a rozvracal žalobcovým neprípustným správaním, chovaním, klamstvami, urážkami na stranu svojho otca a aj celej rodiny a dlhodobou ignoráciou a nezájmom, neskôr bránením styku s vnúčatami. S vyjadrením v žalobe, že vzťahy medzi otcom a žalobcom boli dobré až do smrti otca, neboli narušené rezolútne odmietla, nakoľko sa nezakladajú na pravde.

Keď sa s ním otec snažil urobiť poriadok, brat mu nadával do kriplov a invalidov, že má byť ticho. V tomto období brat ukradol aj otcovi auto, nemal vtedy ani vodičský preukaz, chytili ho policajti. Dokonca neboli na jeho svadbe. Dozvedeli sa o nej až od cudzích ľudí. Na svadbu nepozval nikoho zo svojej rodiny. Poznal ich iba vtedy, keď niečo potreboval, vždy sa ozval len zo zisťných dôvodov, za nejakým účelom. Vtedy boli dobrí, resp. najmä otec a matka – väčšinou financie a starostlivosť o vnúčatá. Na ulici prechádzal okolo nich všetkých ako okolo cudzích ľudí, nereagoval na pozdrav, na nič. Keď potreboval peniaze a dostal ich, bolo dobre, žalobca o otca javil záujem, mohli sa stretávať s vnúčatami, akonáhle

mu otec odmietol dať financie, prestal akýkoľvek kontakt. Tieto obdobia sa za tých 20 rokov takto striedali – preto podľa jej názoru nie je možné to časovo a miestne špecifikovať ako sa uvádza v žalobe, to by si otec musel viesť denník s presnými časovými údajmi a popisom týchto období a situácií bolo veľmi veľa. Fotky, ktoré sú doložené, považovala za úplne bezpredmetné a smiešne. Nedokazujú nič o vzťahu medzi žalobcom a mojím otcom, najmä keď je 10 záberov z jednej oslavy. V roku 2009 žalobca otca uprosil na pôžičku v sume 4400 eur, ktorú však otec, nakoľko synovi neveril, spísal u notára. Splatil ju mal do konca roka 2016, avšak v tejto lehote to neurobil. Pôžičku splatil, až v roku 2017, keď otec chcel podať žalobu na súd. Vzťahy medzi nimi a bratom a samozrejme že aj konkrétne medzi otcom a jeho synom – žalobcom, boli zlé a trvalo rozvrátené. Brat nemal vôbec záujem o zdravotný stav a život môjho otca. O tom svedčí aj jej svadba, ktorá bola 13. 09. 2014. V tom čase brat už opäť vyše dvoch rokov vôbec nekomunikoval a nezaujímal sa, ignoroval rodičov. Brata na svadbu po súhlase rodičov pozvala, no on na svadbe však svojho otca a matku úplne ignoroval, nebol schopný sa im čo i len pozdraviť. Ignorantské správanie žalobcu na jej svadbe voči rodičom vedia potvrdiť viacerí účastníci svadby, najmä manželova rodina, ktorá bola nemilo prekvapená, že syn sa o otca vôbec nezaujíma, hoci bol tesne po operácii. Žalobca vôbec nepoznal zdravotný stav otca a ani mamy, počet ich hospitalizácií, že otca vždy bolo postarané zo strany manželky. Je to nepravdivé tvrdenie, keďže aj samotná manželka sa podrobila operáciám (v septembri 2009 bola matka na operácii s chrbticou v Košiciach, vo februári 2014 bola matka druhýkrát na operácii s chrbticou v Košiciach, v novembri 2016 matka sa podrobila celkovej výmene platničiek v Ružomberku). Ani po jednej operácii, hospitalizácii matky a jej návratu domov, kedy nebola v stave starať sa o domácnosť ani o chorého manžela sa brat v žalobe nez zmienil, nepoukázal na dané obdobia, pretože ho to nezaujímal, ignoroval svojich rodičov a ich zdravotný stav aj napriek tomu, že so sestrou mu volali, písali SMS-ky, nereagoval na nich. Nezaujímal sa ani o matku a ani o otca, ktorý v tom čase (počas hospitalizácie manželky, mojej matky) zostal v byte sám, chorý, so syndrómom náhleho zníženia hladiny cukru, ktorý vyústil do hypo-glykemického šoku. V tom čase sa o neho starala najmä najstaršia sestra a tiež suseda p. G.. Zároveň žalobca nepoznal ani otcov zdravotný stav, pretože diagnózy, ktoré uviedol v žalobe (chorá pečeň, urobený bypass), otec nemal. Rovnako žalobca otcovi nezabezpečoval a už vôbec nenosil obedy, nakoľko otec chodieval cez týždeň na obed s jej sestrou a jej kolegyňami a cez víkend varila sestra. Výmyslom sú aj tvrdenia žalobcu, že pravidelne navštevoval spolu so svojou rodinou poručiťľa s manželkou. Dokonca jej staršia dcéra, ktorá má 6 rokov žalobcu, jeho manželku ani ich synov nepozná, hoci starých rodičov pravidelne navštevuje. Mala za to, že všetky obdobia, keď sa žalobca s otcom a matkou kontaktoval a dovolil im stretávať sa a vidieť svojich vnukov boli účelové a vykonštruované zo zisťných dôvodov za účelom získania financií, či potrebnej pomoci. Používal pri tom klamstvá, manipuláciu, faloš a citové vydieranie. Ďalej mala za to, že žalobca nikdy neprejavoval skutočný, opravdivý záujem, ktorý by potomok mal prejavovať voči otcovi a preto dôvod vydedenia podľa §469a ods. 1 písm. b) existoval. Taktiež správanie potomka bolo v rozpore s dobrými mravmi, neposkytol otcovi potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo iných závažných prípadoch, preto dôvod vydedenia podľa §469a ods. 1 písm. a) existoval a otec ho platne vydedil. Otcova vôľa bola výsledkom rokmi nahromadeného psychického trápenia a týrania, urážania, znevažovania rodičov ich vlastným synom. Navyše otec mal dosť dlhú dobu od roku 2013 do roku 2019 možnosť zmeniť svoju poslednú vôľu ale nespravil tak - mal na to určite svoje dôvody. Preto považovala žalobu za nedôvodnú a žiadala u v celom rozsahu zamietnuť.

8. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniam žalovaným uviedol, že trvá na svojich doterajších tvrdeniach, považoval žalobu za dôvodnú, opodstatnenú a preukázanú. Opätovne poukázal, že dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení nie sú uvedené výslovne s časovou a miestnou špecifikáciou. Bez uvedenia týchto náležitostí je listina o vydedení absolútne neplatná podľa § 39 OZ. Dôvod vydedenia musí byť pod sankciou neplatnosti právneho úkonu konkretizovaný tak, aby bol zrozumiteľný nielen dotknutému subjektu, ale aj nezúčastneným osobám, inak je takáto listina o vydedení neplatná pre nezrozumiteľnosť podľa § 37 ods. 1 OZ. Podľa Uznesenia NS SR z 26. 07. 2012, sp. zn. 4Cdo/194/2011: „Materiálnou náležitosťou vydedenia je okrem všeobecných požiadaviek pre platnosť právneho úkonu, existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Rozširovanie týchto dôvodov nie je prípustné. Dôvod vydedenia musí byť pod sankciou neplatnosti právneho úkonu konkretizovaný tak, aby bol zrozumiteľný nielen dotknutému subjektu, ale aj subjektu nezúčastnenému.“ Tvrdenia žalovaných 1. až 3. považoval za všeobecné, a to aj to aj z dôvodu, že dôvody vydedenia v listine o vydedení boli dané všeobecne. Žalobca uviedol, že s otcom nemal úplne ideálny vzťah, ale nikdy nebol založený dôvod na vydedenie žalobcu jeho otcom. Žalovaní 1. až 3. uviedli vo svojich vyjadreniach množstvo tvrdení, ktoré nemajú súvis s uvedenou vecou, ako napríklad vzťah žalobcu so žalovanými 1. až 3., ktorý s uvedenou vecou nesúvisia a nijako nepreukazujú vzťah žalobcu s jeho zomrelým otcom. Mal za to, že

tvrdenia žalobcu, že otec žalobcu mal ochorenie obličiek, pečene (samotný žalovaní 1. až 3. potvrdili jeho problém s alkoholom) a bol dvakrát operovaný na bypass srdca sú pravdivé, pričom ich potvrdili samotní žalovaní 1. až 3. Takisto vo svojich vyjadreniach potvrdili, že žalobca sa stretával so svojim otcom, aj keď oni v tom videli účelové konanie žalobcu, ale stretávanie jednoznačne potvrdili. Takisto potvrdili, že nebohý otec žalobcu požičal žalobcovi finančné prostriedky. Takéto správanie nebohého otca žalobcu preukazuje, že mali dobrý vzťah, ak si požičiavali finančné prostriedky a skutočnosť, že tak urobili formou písomnej zmluvy alebo notárskej zápisnice nijako neznehodnocuje tento fakt, pretože ak by otec žalobcu mu nechcel požičať finančné prostriedky, tak to neurobí. Nakoniec bola aj táto pôžička žalobcom vrátená, čo svedčí o ich dobrých vzťahoch. Ďalšie tvrdenia žalovaných 1. až 3. sa nezakladajú na pravde, nie sú podložené žiadnym dôkazom a niektoré hraničia so spáchaním trestného činu ohovárania, resp. s ochranou osobností žalobcu. Preto trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

9. Žalovaní v duplike opätovne žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť a odkázali na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnil žalobca, jeho právny zástupca, žalované v 1. – 3. rade a ich právny zástupca.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom právneho zástupcu žalobcu, výsluchom žalovaných v 1. – 3. rade, výsluchom právneho zástupcu žalovaných v 1.-3. rade, výsluchom svedka C. B. a oboznámením s listinnými dôkazmi, najmä žalobou doručenu súdu 21. 09. 2020, notárskou zápisnicou spísanou na Notárskom úrade JUDr. Stanislava Dugasa zn. N 194/2013 z 22. 07. 2013, fotografiami na č. I. 8 – 29 spisu a na č. I. 34 – 50 spisu, vyjadrením žalovaných v 1. – 3. rade k žalobe doručenej súdu 19. 03. 2021, výberom v hotovosti z účtu z 27. 09. 2019, prehľadom splátok, lekáorskými správami M. B. z gastroenterologického, kardiologického vyšetrenia, prepúšťacou správou Nemocnice Dr. Alexandra v Kežmarku zo 04. 07. 2019, protokolom nefrologického vyšetrenia M. B. zo 07. 11. 2018 a 13. 03. 2019, rozhodnutím OR PZ v Kežmarku – okresného dopravného inšpektorátu, o priestupku z 05. 05. 2000, poštovými poukazmi z 19. 05. 2000 preukazujúcimi úhradu pokuty, rozhodnutím Krajského úradu v Prešove zn. 2001/05302/163/Pp. z 09. 07. 2001, rozhodnutím Okresného úradu Kežmarok č. A./XXXX zo 06. 03. 2001 o zastavení priestupkového konania, rozhodnutím Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy, č. 203302-2001/07136 z 10. 10. 2001 o zamietnutí odvolania, SMS komunikáciou, výmennými lístkami G. D. L., G. G. N. a G. O. G. na č. I. 101 – 112 spisu, potvrdením o zabezpečení pohrebu z 08. 07. 2019, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu k vyjadreniam žalovaných v 1. – 3. rade doručenej súdu 20. 09. 2021, duplikou právneho zástupcu žalovaných v 1. – 3. rade doručenu súdu 09. 11. 2021, detailom zoznamu dlžníkov Sociálnej poisťovne z 22. 02. 2023, poverením Okresného súdu Banská Bystrica na vykonanie exekúcie z 11. 02. 2020 – sp. zn. 8Ek/250/2020, z 11. 02. 2021 – sp. zn. 52Ek/370/2021, zo 04. 09. 2020 – sp. zn. 68Ek/1324/2020, z 12. 07. 2021 – sp. zn. 6Ek/2383/2021, z 08. 07. 2021 – sp. zn. 40Ek/2164/2021, z 26. 10. 2021 – sp. zn. 22Ek/3289/2021, z 31. 03. 2021 – sp. zn. 54Ek/906/2021, zo 07. 12. 2021 – sp. zn. 38Ek/3988/2021, z 09. 12. 2022 – sp. zn. 41Ek/2767/2022, detailom zoznamu dlžníkov Všeobecnej zdravotnej poisťovne, poisťovne Union, potvrdením VÚB banky o výbere hotovosti z účtu žalovanej v 1. rade z 27. 09. 2019, detailom SMS správy žalovanej v 1. rade z 05. 04. 2020, zápisnicou o pojednávaní z 27. 02. 2023, detailom SMS správy žalovanej v 1. rade z 22. 01. 2022, komunikáciou svedkyne I. B. a žalovanej v 1. rade a žalobcu a žalovanej v 1. rade prostredníctvom aplikácie Messenger, zápisnicou o pojednávaní z 09. 05. 2023, čestným vyhlásením pani M. G., nar. XX. XX. XXXX, z 29. 05. 2023, obsahom pripojeného spisu sp. zn. 3D/151/2019, odpoveďami na lustrácie strán sporu a otca svedkyne I. B. v Registri obyvateľov SR a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanej žalobe trvá, keďže vzťahy s jeho otcom neboli zlé a už vôbec nie také, ako ich vykreslili žalované vo svojich vyjadreniach. Na začiatku pojednávania konaného dňa 09. 05. 2023 ospravedlnil neúčasť ním navrhovanej svedkyne, jeho manželky I. B., ktorá si len pred týždňom našla zamestnanie, v skúšobnej dobe ju zamestnávateľ nechcel pustiť ani na dva dni na Slovensko. Pracuje v zahraničí vo Švajčiarsku, zároveň však sľúbil, že na ďalšie pojednávanie, ak ho súd ešte nariadi, sa určite dostaví.

Ďalej uviedol, že vzťahy medzi ním a jeho rodičmi ochladli v roku 2001, kedy sa oženil so svojou manželkou, I. B.. Rodičia mali iné predstavy, no on si urobil po svojom, pretože som to cítil tak, že takto to bude správne. Napriek tomu sa ale stále zaujímal o otca, ako mu je. Osamostatnili sa, vtedy

im pomohli najmä rodičia manželky. Po asi 2 – 2,5 roka stretol svojich rodičov v meste a vzťahy sa postupne začali zlepšovať, začali komunikovať, stretávať sa spolu. Otcovi stále pomáhal, s garážou, vozil ho na vyšetrenia. Presné dátumy si nespomínal, avšak vždy, keď otec potreboval pomoc, bol mu nápomocný. Raz mu dokonca zachránil život, a to v roku 2019 – 2020. V tom čase bola mama v L. pri sestre a on sa o otca staral, dokonca mu v tom čase zabezpečoval aj obedy. Otec nedvíhal telefón, upadol do kómy a bol to on, kto mu zavolať záchranku. O listine o vydedení vedel, povedal mu o nej sám otec, no zároveň mu povedal, že ju pôjde zmeniť. Vzhľadom na náhlu smrť to už nestihol. Je pravdou, že v roku 2013 mali nejaké problémy, nejako sa zaskli, no vedeli spolu vychádzať. Obdobie rokov 2009 – 2013, to bolo obdobie, že sme si raz za čas napísali. Návštevy, to bolo také raz za dva – tri mesiace sa stretli. Ale komunikovali, ale nie tak intenzívne, ako to bolo potom. Komunikovali najmä cez SMS, v roku 2014 – 2015 sa vzťahy zlepšili. To boli v kontakte denno-denne, až do otcovej smrti. Starší syn bol dokonca so starými rodičmi na dovolenke v Grécku. Fotky, ktoré súdu doložil nie sú len z obdobia, keď mal starší syn 3-4 roky, ale aj z neskoršieho obdobia, z prvého sv. prijímania mladšieho syna, 18-ťky staršieho syna. Po smrti otca, Vianoce 2019 strávila jeho matka s jeho rodinou a v roku 2018 strávili oni Vianoce u jeho rodičov. Pokiaľ ide o zdravotný stav otca, mal silnú cukrovku, dvakrát mal infarkt a keď mal zhruba 45 rokov, v podstate bol prepadnutý. Niekoľko ho prepadol, rozbil mu hlavu, tam boli veľké potiaže s ním. Potom mal problémy so srdiečkom, kvôli čomu chodil do Košíc, kde mu rozširovali cievy. Koncom roka pred smrťou to bolo najhoršie. Okrem toho od roku 2014-2015 chodieval do Ľubochne na liečenie raz ročne, kam ho vozil a chodieval aj za ním na návštevy. Rovnako sa otec stretával s jeho synmi stále od ich narodenia, dokonca starší syn u starých rodičov často prespával, najmä keď bol ešte v materskej škôlke. Otcovi starostlivosť, pomoc nikdy neodoprel. O otca sa staral spoločne s ostatnými členmi rodiny. Nemal vedomosť, že by o otca niekedy nebolo postarané. Rovnako mal vedomosť, že aj matka spísala listinu o vedení, no jej obsah nepoznal. Dôvody vydedenia poznal, a to spory medzi ním a rodičmi, najmä to, že neboli stotožnení s tým, koho si zobral a že nešiel ich cestou, akú mali oni pre neho, že nedošťudoval. Problémy pretrvávali aj v roku 2013, v tomto období mu rodičia opäť začali dirigovať, že jeho manželka je neschopná a obdobné veci, preto potom prerušili vzťahy, ale napriek tomu, že prerušili vzťahy, on sa o otca stále zaujímal a stále sa naozaj staral o neho. Tvrdenia v listine o vydedení, že v rokoch 2009 – 2013 bránil rodičom v stretávaní s vnukmi, že spolu nekomunikovali, nie sú pravdivé, pretože s otcom komunikoval aj v tom čase, i keď nie tak intenzívne ako v roku od 2014 – 2015. Je tiež pravdou, že rodičia sa s vnukmi stretávali v danom období pomenej, avšak stretávali sa. Vzťah s rodičmi v tom čase bol našttrbený, no stretávali sa. Preto mal za to, že nie všetky skutočnosti uvedené v listine o vydedení, sú pravdivé a to chce touto žalobou preukázať. Pravdivé nie je to, že bránil otcovi v stretávaní s vnukmi, že bol voči otcovi vulgárny, taktiež v rokoch 2011 – 2013 sa s otcom určite stretol, a to viac ako jedenkrát. Rovnako tvrdenia otca, že napriek tomu, že vedel o jeho nepriaznivom zdravotnom stave, mu neposkytol pomoc, neboli pravdivé, pretože a o jeho zdravotný stav vždy zaujímal a poskytol mu pomoc, keď ju potreboval. Zopakoval, že v tom období boli vzťahy s rodičmi chladnejšie. V závere výpovede uviedol, že voči svojim rodičom použil aj vulgarizmy, no len im opätovoľoval ich slovník, nakoľko mu nadávali ako prví. Taktiež vyhrážky boli obojstranné, nakoľko mu rodičia povedali, že mu môžu uškodiť, tak aj on reagoval rovnako, že vie na nich niečo a že im uškodí, bolo to pred rokom 2013.

13. Právny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvajú. Zotrval na ich doterajších písomných podaniach. Mal za to, že listina o vydedení spísaná na Notárskom úrade JUDr. Stanislava Dugasa neobsahovala všetky potrebné náležitosti na to, aby bola platnou. Dôvody vydedenia neboli v predmetnej listine konkretizované s ohľadom na časovú a miestnu špecifikáciu. Na základe toho je neurčitá a nezrozumiteľná, a následkom toho je absolútna neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Poprel, že by žalobca neposkytol svojmu otcovi potrebnú pomoc v chorobe, v rozpore s dobrými mravmi. Mal za to, že žalobca sa viackrát snažil pomôcť otcovi v prípadoch, kedy to bolo nevyhnutné. Zároveň podmienky, ktoré by zakladali neposkytnutie pomoci poručiťelovi v chorobe, bližšie uvedené v žalobe, splnené neboli. Druhý dôvod vydedenia v zmysle, že žalobca o otca neprejavoval dostatočný záujem, taktiež poprel. Je pravdou, že medzi žalobcom a jeho otcom dochádzalo k istým nezhodám najmä v čase, keď opustil spoločnú domácnosť alebo keď sa nezhodli v realizácii výchovy detí žalobcu, avšak tieto nezhody neboli nad mieru bežných rodinných nezhôd. Nemožno vôbec tvrdiť, že nehody boli trvalého charakteru, veď predsa aj žalovaná strana vo svojich vyjadreniach uviedla, že šlo o isté časové úseky, kedy došlo k týmto nezhodám, a zároveň boli aj časové úseky, kedy sa stretávali a komunikovali spolu. Vzhľadom na uvedené máme za to, že dôvody vydedenia nemôžu obstáť, avšak pri absolútne neplatnom právnom úkone je to už druhotná vec. Žiadal súd, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú stranu zaviazal k náhrade trov konania v rozsahu 100 %.

14. Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní opakovane uviedla, že s podanou žalobou nesúhlasí, je nedôvodná, sú v nej uvedené klamstvá a žiadala ju zamietnuť. Žalobca, ich odišiel od nich z domu, keď mal 18 rokov a potom kontaktoval ich, keď mal starší syn 2 roky. Pri jeho odchode zo spoločnej domácnosti sa pohádali, došlo aj k fyzickému útoku, preto bola zavolaná mestská polícia a za jej asistencie syn so svojimi vecami z bytu odišiel. Syn ich nepozval ani na svadbu. Prvorodený vnuk C. k nim prišiel, keď mal 2 roky. Najdlhšie obdobie toho kontaktovania bolo vtedy, keď mal vnuk C. 3 roky a išiel do škôlky. Žalobca s manželkou v tom čase pracovali na spoločných smenách, preto im pomáhali so synom, vodili do škôlky, vyberali zo škôlky, maloletý u nich aj prespával, aby nemusel skoro vstávať, takto pomáhali žalobcovi skoro rok. Dobré obdobie, teda obdobie, kedy sa mohli stretávať s vnukom trvalo 2-3 roky. Potom sa vzťahy zhoršili a dlhšiu dobu nemohli vnuka vidieť, kontaktovať, pričom poručiteľ tým veľmi trpel, pretože s vnukom predtým trávil veľa času, dokonca ho vnuk volal „otec“. Dokonca mali zakázané vnuka kontaktovať. Žalobca sa im ozýval len sporadicky, v roku 2009 však prišiel za nim, pretože mali finančné problémy a chcel do zábezpeky ich byt. Byt mu odmietli dať do zábezpeky, no mali nejakú hotovosť, úspory v sumu 4 400 eur, tak tie mu manžel ponúkol, že mu ich požičia, no po zlých skúsenostiach trval manžel na tom, že to pôjdu spísať k notárovi a že tie peniaze im bude musieť vrátiť. Manžel sa ho opýtal, či mu bude stačiť 5 rokov na splatenie. Syn najprv povedal, že áno, pričom tesne pred podpisom u JUDr. Dugasa, ktorý ešte musel meniť v listinách, sám notár to bude vedieť potvrdiť, prepísal to na 7 rokov, pretože otcovi to tam syn našepkal. Tak to prepísali na tých 7 rokov, s tým, že v decembri 2016 to musí byť splatené. Bola to bezúročná pôžička. Tak mu povedal otec: „Jak budeš mať peniaze, splácaj po stovke, po päťdesiatke, aby si to nemal naraz veľa.“ Samozrejme, syn sa mu potom v tom roku 2013 začal vysmievať, že on mu tie peniaze nevráti, že on tie peniaze už nikdy neuvidí. To bolo asi také najhoršie obdobie. Prvú splátku v sume 50 eur uhradil v decembri 2016 a až potom na naliehanie manžela dlh splatil, teda až po lehote. Vtedy si s manželom sadli, pričom manžel povedal, že už toho má dosť, že od tých 18 rokov sa ten chlapec nechce spamätať, ubližuje im, preto sa rozhodli ísť spoločne spísať listinu o vydedení. Báł sa o svoju majetok, ktorý počas života nadobudol. Vedeli, že syn má dlhy, čo bol aj dôvod, prečo odišiel do Švajčiarska, preto sa báli, aby o majetok. Manžel sa najmä báł, aby sa ona pre dlhy syna neocitla na ulici, keďže aj syn bol zákonným dedičom. Ona ho taktiež vydedila, ale keď manžel zomrel, syna sa ho tak bála, lebo jej začali chodiť výhražné SMS-ky, tak to stiahla. Tú listinu má a rovnako ho vtedy takisto vydedila. Za notárom boli spoločne s manželom. Tvrdenia žalobcu, že sa o nich staral sú nepravdivé, nakoľko ani nemá vedomosť, že sa podrobila druhej operácii chrbtice. Po operácii chrbtice potrebovala rehabilitovať, dodržiavať liečebný režim, nemohla sa o manžela starať a súčasne manžel 2 mesiace po nej, sa rovnako musel podrobiť operácii chrbtice. Vtedy im pomoc poskytovala staršia dcéra. Rovnako obedy zabezpečovala otcovi najstaršia dcéra, ak nemohla ona, pomohla suseda, ktorá aj mala kľúče od ich domu. Peniaze im nakoniec syn vrátil, avšak až po uplynutí dohodnutej doby. Na záver uviedla, že žalobca od toho roka 2000, kedy odišiel z domu, keď mal 18 rokov, až do otcovej smrti, ktorý zomrel v roku 2019, čiže cca. 20 rokov, tak z tých 20 rokov boli v kontakte možno 2 – 3 roky, keď to spočítate, tak aj to je veľa. Asi tak, taký bol záujem z jeho strany. Preto otec povedal, že je tam príčina na toto vydedenie, lebo nejavil záujem, neposkytol mu pomoc v chorobe, ani jej ju neposkytol, darmo. A mal o tom vedomosť.

15. Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o časovú a miestnu špecifikáciu, tak to by si otec naozaj musel viesť denník s presnými časovými údajmi a s tým denníkom prísť k notárovi a všetko to tam dopodrobna rozpísať, pretože tých situácií a období, ktoré boli veľmi zlé, bolo strašne veľa. Brat, keď mal so svojou manželkou dobré obdobie, tzn., že niečo potrebovali alebo im vyhovovala pomoc rodičov, tak boli vo vlašnom kontakte, predovšetkým zo slušnosti a za účelom poskytnutia financií a pozývali ich na oslavy. Tie fotky, ktoré doložili do spisu, boli z jednej oslavy. Z tejto oslavy doložili 10 – 15 fotiek. Chýbajú fotky z ich vlastnej svadby, na ktorú vlastných rodičov nepozvali. Chýbajú spoločné fotky, keď sa im narodilo ich prvé dieťa. Chýbajú spoločné fotky z krstín. Prvé problémy nastali, keď si žalobca našiel priateľku, neskoršiu manželku. Začal klamať, chodiť poza školu, ktorú ani nedokončil, aj keď ho o to rodičia požiadali, pretože šlo o hotelovú akadémiu, ktorá má 5-ročné štúdium. Vo 4. ročníku ukončil školu. Začal kradnúť peniaze, začal fajčiť. Jeho správanie sa rapídne začalo meniť. Boli periódy, kedy sa s nimi kontaktoval, avšak vždy si dával podmienky. Buď sa rozprával s rodičmi a s ňou, alebo naopak, rozprával sa s ňou, ale s rodičmi nie. Žalobca si vždy určoval podmienky, za ktorých sa mohli stretnúť najmä s jeho deťmi. Po odchode od rodičov žalobca prišiel za otcom v čase, kedy mal jeho starší syn asi 2 roky a otcovi sa sťažoval, že má problémy v manželstve a finančné problémy. K rodičom chodil len vtedy, keď potreboval peniaze. Neskôr mu otec povedal, že ho nemôže neustále dotovať, má ešte študujúcu dcéru, na čo sa žalobca nazlostil, vulgárne otcovi

vyndal s dôvetkom, že vnuka viac neuvidí. Potom nastalo hluché obdobie, kedy sa žalobca s rodičmi nekontaktoval, rodičia nevideli vnuka. Zmena v správaní žalobcu nastala, keď spoločne s manželkou začali pracovať vo Whirlpool-e a potrebovali pomoc so synom, nakoľko manželka žalobcu skončila materskú dovolenku. Brat opäť prišiel, ospravedlnil sa otcovi, že jeho to mrzí, že tak zareagoval, že to bola prehnaná reakcia a tak, pričom naši kvôli vnukovi by urobili všetko, prvé a posledné. Otec vodil vnuka do škôlky a vyberal zo škôlky. Rovnako pomáhala aj ona. Keď bolo dobré obdobie, to trvalo najdlhšie pol roka, aj to je niekedy veľa. To bolo asi najdlhšie obdobie. Potom bola pauza aj 3 – 4 roky, kedy nebol naozaj žiaden záujem. Keď sa im narodil mladší syn, nepozvali ich na krstiny, ona mladšieho synovca videla, až keď mal 2 roky. Tvrdenia žalobcu, že otcovi poskytoval pomoc, starostlivosť sa nezakladajú na pravde.

V otec v roku 2000 skončil v delíriu, žalobca napriek tomu, že mal vedomosť, že o tom, že otec je v nemocnici, ani raz za ním nebol. Dôvod, prečo otec takto skončil, boli výčitky, že ako otec zlyhal. Taktiež potvrdila, že žalobca nepoznal všetky diagnózy otca a niektoré diagnózy otec nemal, najmä otec nemal žiaden dvojitý bypass a netrpel žiadnym ochorením pečene. Taktiež jeho tvrdenia, že sa o otca zaujímal sú klamstvom, nakoľko vždy mu písala o otcovom zhoršenom stave, aby za ním prišiel, no jeho odpoveď bola vždy, že ho to nezaujíma. Teda o záujme žalobcu o otca nemožno hovoriť. Rodinkovanie, teda opätovné stretávanie žalobcu s rodičmi a ostatnou rodinou začalo v roku 2009 po tom, ako žalobca žiadal od otca peniaze, nakoľko mu hrozilo, že ho vyhodia z bytu. Ďalej uviedla, že rodičia brata nikdy neodmietli, nikdy od nich nedostal odmietnutie. Brat mal aj kľúče od bytu, ale tie musel potom po otcovej smrti vrátiť. Ako otec zomrel, brat opäť využil mamine rozpoloženie, zobral jej 2 400 eur, ktoré jej dodnes nevracia, a od roku 2019, ako zobral tie peniaze, nemá žiaden záujem. Keď mamka šla do L., tak ona tam chodievala, ale boli tiež dohodnutí, že každé dve hodinky si telefonovali, lebo otec mal syndróm náhle klesajúceho cukru, čiže on naraz nevedel o sebe. Vtedy prvýkrát bol skontrolovať otca, našiel ho v bezvedomí, no po zavolaní záchraných zložiek a jej príchode odišiel preč. Teda aj kontrola žalobcu o otca bola až v roku 2018. V rozpätí rokov 2009 – 2013 žalobca vôbec nemal vedomosť o otcovom zdravotnom stave, za otcom nikdy nebol v nemocnici, hoci otec bol opakovane hospitalizovaný. V rokoch 2012 – 2013 brat s otcom spolu nekomunikovali, pretože brat zobral v roku 2009 peniaze a ešte v roku 2013 sa otcovi vysmieval, že mu peniaze nevráti s tým, že je zvedavý, či ho dá na súd. Čo sa týka obedov, ktoré brat spomínal. Za celé to obdobie, kedy mama chodievala do L., zavolali otca možno raz alebo dvakrát ku ním na obed. Inak sa on nestaral o otcove obedy. On si nevaril. Otec chodieval na obedy s ňou. Rovnako ani v roku 2014 nebolo ešte všetko v poriadku. V ten rok sa vydávala žalovaná v 3. rade, brata na svadbu pozvala, ale brat sa na svadbe ani s rodičmi ne bavil. Taktiež ona, mama alebo sestra nemohli o otca postarať, museli zabezpečiť cudziu osobu, aby sa o otca postarala. Vtedy požiadali susedu, ktorá mala aj kľúče od bytu. Suseda to robila v rámci dobrých susedských vzťahov, peniaze od nich nikdy nezobrala. Brat napriek tomu, že o zlom otcovom zdravotnom stave vedel, pomoc neposkytol a oni museli žiadať cudziu osobu. Nezaujímal sa o to, či sa má kto o otca postarať. To, prečo mal otec ten popud spísať listinu o vydedení, boli vzťahy a možno aj to, že sa dozvedel, že brat má množstvo exekúcií a chcel chrániť mamu, aby neostala na ulici. Žalobca otcovi nepomáhal ani s bežnými mužskými vecami, napr. týkajúcimi sa auta. Ona chodievala s rodičovským autom na STK, emisné prehliadky, pretože žalobca sa vždy vyhováral, že nemá čas. Preto mala za to, že otec brata vydedil dôvodne a listina spĺňa zákonné náležitosti.

16. Žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že s podanou žalobou nesúhlasí a žiadala ju zamietnuť. Prvé nezhody medzi rodičmi a žalobcom začali, keď si brat našiel terajšiu ženu, v tom čase priateľku. Dozvedeli sa, že brat chodí poza školu a že keď nechodil do školy a zdržiaval sa u svojej terajšej ženy a fajčieval na balkóne. Rovnako nevedeli, že brat sa oženil, že sa mu narodil prvý syn. Dozvedeli sa to až neskôr od iných ľudí, nie od brata. Komunikovať začal žalobca s rodičmi až keď potreboval peniaze, šlo o roky 2003 – 2004. Potom otcov pohár trepezlivosti pretiekol, nedal sa stále takto psychicky vydierať, tak opäť prišlo k rozkolu. Vtedy začali chodiť vulgárne, oplzlé SMS-ky. Vedela, že v roku 2009 bol na tom brat finančne veľmi zle, otec mu s maminou poskytli pôžičku 4 400 eur, nakoľko vzťahy medzi rodičmi a žalobcom neboli dokonalé, boli ju spísať u notára. Bližšie podrobnosti zmluvy nepoznala. Dohodli sa, že dlh bude žalobca postupne splácať, avšak žalobca svoj dlh vôbec nesplácal. Niekedy v roku 2012 – 2013 sa otec začal dožadovať peňazí, keď začali mať väčšie zdravotné problémy. Samozrejme, to spôsobilo rozkol a opäť spolu vôbec nekomunikovali. Mala vedomosť, že bratove deti mali zamedzený kontakt, rovnako ju si žalobcove deti tiež veľmi nemôžu pamätať, pretože ani ona s nimi nemala žiaden kontakt. Ani jej deti ho nepoznajú, ani nevedia, že má brata, nepoznajú ani jeho manželku. V roku 2014 mala svadbu. Tajne dúfala, že sa to tam trochu nejako urovná, že aspoň začnú komunikovať.

Dovtedy spolu nekomunikovali. Keďže svadbu platili jej rodičia a konala sa v L., tak sa spýtala rodičov, či môže pozvať aj brata, pretože mu museli zabezpečiť ubytovanie, tak jej povedali, že oni jej a ich súrodeneckým vzťahom brániť nebudú. Brat bol na svadbe. Došiel tam, sestra mu dala vedieť, čo sa stalo otcovi tesne pred svadbou, nakoľko prekonal srdcovú slabosť a prišla SMS-ka, o ktorej pred svadbou nevedela. V SMS bolo: „Bodaj by zdochol...“ a že čo je jeho do toho, že jeho to nezaujímá. Na svadbe ich brat s rodinou úplne ignoroval, ani pozdrav, ani kontakt. Zo svadby nemajú žiadne spoločné fotky. V čase keď ešte študovala na strednej škole, otcovi sa z dôvodu zvýšeného požívania alkoholu zhoršil zdravotný stav, pričom v tom čase sa žalobca o otca nezaujímal, dokonca odišiel do Talianska. V roku 2001 bol otec v delíriu, následne sa podrobil protialkoholickému liečeniu, a od tej doby už nepil, no ostalo mu podlomené zdravie. V tom čase žalobca otca ani raz nebol navštíviť v nemocnici. Ani keď rodičia prerábali bytové jadro, žalobca rodičom skoro vôbec nepomáhal, nakoľko ho jeho vtedy už manželka non-stop kontrolovala, preto otec radšej žalobcovi povedal, aby šiel domov. Otcovi pomohol pri búraní steny, inak nie. Pokiaľ ide o roky 2009 – 2010, tak v to čase žalobca nekontaktoval nikoho z rodiny, mal tzv. hluché okienko, kedy sa im nedokázal ani pozdraviť na ulici. Ignoroval ich. Dokonca im aj vulgárne nadával. Pokiaľ ide o opateru otca, tak sa vždy snažili, aby bol otec pod dohľadom, či už maminým, sestriným a kľúče od bytu mala ja suseda pani G.. Volali mu každé dve – tri hodiny, snažili sa ho kontrolovať, či zdvihne telefón. Na hlase bolo niekedy počuť, či človek ide do kómy, pretože to už poznali. V takom prípade hneď volali sestru a suseda G. tiež. Žalobcu v čase, keď sa s nimi ne bavil, nekontaktovali ani ony. Aj keď žila v L., s rodičmi bola v denno-dennom telefonickom kontakte, tak mala vedomosť o vzťahoch jej rodičov so žalobcom, aj s otcom. O tom, že otec žalobcu vydedil, nevedela, no tušila, že otec niečo také mohol spraviť, pretože sa pre správanie žalobcu trápil. Skôr je divné, že o vydedení vedel žalobca. Mala za to, že listina o vydedení splňa všetky zákonom stanovené náležitosti a je potrebné ju rešpektovať.

17. Svedok, C. B., nar. XX. XX. XXXX, po zákonom poučení vo svojej výpovedi uviedol, že je synom žalobcu, vnukom žalovanej v 1. rade a synovcom žalovaných v 2. – 3. rade. V súčasnej dobe sa s babkou a tetami nestretáva. Nejak sa to opäť naštrbilo po dedovom pohrebe a dedičskom konaní, dovtedy sa stretávali. Starí rodičia sa o neho starali, najmä kým bol v škôlke, trávil u nich veľa času. Taktiež k starým rodičom chodieval po narodení jeho brata v roku 2008. S dedom mal dobrý vzťah, chodil s ním do garáže, mal tam svoj bicykel. Celkovo s ním bol rád a často. So starými rodičmi sa navštevovali, avšak bol jeden čas kedy sa spoločne nerozprávali, no nevedel uviesť, kedy presne to bolo. Keď sa niekde stretli, tak nejaké slová prehodili, ale v tom čase k ním domov nechodili, ani oni k nám. Starí rodičia k nim chodievali na oslavy aj na bežné oslavy, keď chodieval aj počas škôlky, aj počas školy. Keď začal chodiť na strednú technickú školu, opäť začal chodiť k dedovi, aj keď mal problémy s tlačiarňou, počítačom, telkou a tak. Väčšinou chodil sám, ale raz za čas sa pridala aj brat. Telefonicky ho väčšinou kontaktoval dedko. Obdobie nekontaktovania trvalo asi rok. Bol som na základnej, asi na druhom stupni, ale roky si nepamätal. Potom sa vzťahy opäť zlepšili, začali sa navštevovať, tráviť sviatky. Svadbu v roku 2014 si pamätal, mohol sa tam riadne rozprávať a netancoval, lebo mu to bolo trápne. S dedom sa na svadbe riadne bavil, rozprával. Vedel, že dedo trpí cukrovkou, veľa sa o tom rozprávali. Pokiaľ ide o vzťah jeho otca s dedom, tak podľa neho mali dobrý vzťah. Otec chodil k dedovi do garáže, natierať strechu. O vydedení otca sa dozvedel po pohrebe. Dôvody vtedy nevedel, teraz už pozná dôvod, že žalobca o svojho otca neprejavoval záujem, ďalší si nepamätal. O vydedení sa s otcom ne bavil, listinu o vydedení nevidel. Svedočné si neuplatnil.

18. Právny zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na záver, trval na vypočutí pani I. B. ako svedka a tiež pani M. G. ohľadom čestného vyhlásenia. Svedkyňa I. B. je dôležitým svedkom v danom spore, pretože sa vie vyjadriť k rôznym skutočnostiam potrebným pre rozhodnutie v merite veci, konkrétne k vzťahu poručiteľa a žalobcu a k vzťahom v rodine. Svedkyňa sa vie vyjadriť aj k tomu, či niekto zabezpečoval starostlivosť o poručiteľa. Svedkyňa vedela, ako to v rodine chodí. Pokiaľ ide o svedkyňu M. G., tak iba deň pred pojednávaním im bola doručená oskenovaná fotokópia čestného vyhlásenia pani M. G. z 29. 05. 2023, ktorá v čestnom vyhlásení poskytla určité informácie. Jej výsluch navrhoval aj preto, že sú nositeľmi dôkazného bremena a oni nemali možnosť zabezpečiť danú svedkyňu. Pokiaľ by daná svedkyňa sa nemohla zúčastniť pojednávania, je možné pojednávanie urobiť aj v inej miestnosti ako na súde. K tomuto čestnému vyhláseniu uviedol, že tento výsluch je potrebný aj k tomu, že je za potreby verifikovať, či čestné vyhlásenie urobila daná pani G., pretože jej podpis nie je úradne overený a nevedel s konečnou platnosťou povedať, že toto čestné vyhlásenie urobila táto pani. Mal za to, že na tento navrhovaný výsluch pani G. nie je možné poukazovať sudcovskou koncentráciou konania, nakoľko aj keď do spisu bolo toto čestné vyhlásenie zabezpečené 17. 07. 2023, išlo iba o sken, nešlo

o žiadne autorizované podanie, ktoré by malo zaručený elektronický podpis. Navrhol, aby súd odročil pojednávanie na určenú dobu.

19. Nakoľko súd navrhovaný dôkaz výsluchu svedkov nevykonal, v závere svojho výsluchu uviedol, že na podanej žalobe po vykonanom dokazovaní trvajú. Mal za to, že dôvody vydedenia nie sú dané, keďže dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení nie sú uvedené s miestnou a časovou špecifikáciou, a z tohto dôvodu je táto listina absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) pre jej neurčitost'. V danej právnej otázke poukázal na uznesenie NS SR z 26. 07. 2012 sp. zn. 4Cdo/194/2011. Pre platnosť vydedenia žalobcu z dôvodu podľa § 469a ods. 1 písm. a) OZ je v každom prípade nevyhnutné, aby sa poručiteľ ocitol v situácii, kedy by jeho zdravotné alebo iné ťažkosti, ktoré nastali v dôsledku jeho ochorenia alebo veku, prípadne pre ťažkosti spôsobené aj inými okolnosťami, že potrebuje pomoc, a zároveň nie je schopný si sám bez cudzej pomoci obstaráť základné životné potreby. Zároveň však musí ísť o situáciu, v ktorej o potreby poručiteľa nie je postarané inak, kedy potomok má reálnu možnosť poručiteľovi potrebnú pomoc poskytnúť a kedy poručiteľ túto pomoc neodmieta. Taktiež neposkytnutie pomoci poručiteľovi musí byť zo strany potomkom odporujúce dobrým mravom. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že pre naplnenie tohto zákonného dôvodu vydedenia musia byť kumulatívne splnené tri podmienky, a to 1. odkázanosť poručiteľa na pomoc, 2. nie je zabezpečená pomoc pre poručiteľa inak a potomok má možnosť túto pomoc poskytnúť a táto nie je zo strany poručiteľa odmietnutá a 3. neposkytnutie pomoci je v rozpore s dobrými mravmi, pričom v prípade absencie čo i len jednej z týchto podmienok dôvod vydedenia nemôže byť daný. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že o poručiteľa bolo vždy postarané a bola mu zabezpečená pomoc. Či už v prípade žalovaných, ako aj samotného žalobcu, čo v konečnom dôsledku potvrdili aj samotné žalované svojimi výpoveďami, kde okrem iného uviedli, že žalobca odviezol poručiteľa k doktorovi asi dvadsaťkrát zo sto odvozov. V danom konaní nebolo preukázané, že by sa poručiteľ ocitol v takej situácii, že by sa ocitol bez pomoci, ktorú by potreboval, a preto dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) OZ tu nikdy ani nebol daný a poručiteľ nikdy nemohol žalobcu platne vydediť podľa tohto dôvodu. Pokiaľ ide o dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) OZ, musia tu reálne existovať skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie záveru, že žalobca ako potomok o poručiteľa trvalo neprejavoval opravdivý záujem, ktorý by ako potomok a dedič mal prejavovať. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že u žalobcu nikdy neexistoval trvalý nezáujem o poručiteľa. Medzi poručiteľom a žalobcom boli nezhody, ale tieto boli bežné, ktoré sa vyskytujú v každej druhej rodine. Aj v ich danom vzťahu išlo o bežnú vec a aj preto tu nemohla existovať skutočnosť, že by žalobca ako potomok trvalo neprejavoval opravdivý záujem o svojho otca. Už len vyššie uvedená skutočnosť, že žalobca poskytoval svojmu otcovi potrebnú pomoc, vyvracia existenciu dôvodu vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. b) OZ. Aj pri tomto dôvode vydedenia máme za to, že tu nikdy ani len neexistoval a poručiteľ nikdy nemohol žalobcu platne vydediť podľa tohto dôvodu. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24. 06. 2020 sp. zn. 6Cdo/98/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 27. 02. 2018, sp. zn. 9CoD/23/2016 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. 09. 2022 sp. zn. 12Co/51/2021. Rovnako vydedenie nenastalo z takéhoto zákonného dôvodu, ktorý je uvedený v § 469a ods. 1 písm. d) OZ, a preto akékoľvek dokazovanie alebo úvahy, či žalobca viedol alebo nevedol usporiadaný život, sú v danom konaní bezpredmetné a irelevantné, a vzhľadom na zásadu hospodárnosti súd nie je povinný sa ani len zaoberať danou otázkou. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby súd podanej žalobe v zmysle petitu vyhovel a žalovaným v 1. až 3. rade uložil povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Právny zástupca žalovaných v 1. – 3. rade vo svojej záverečnej reči ohľadom vypočutia žalobcom navrhovaných svedkov uviedol, že strany konania si nemajú čo overovať alebo neoverovať informácie, to si overuje súd. Predmetné čestné vyhlásenie pani M. G. doručili do súdneho spisu len ako listinný dôkaz, s tým, že sme neautorizovali ani samotný obsah, ani samotný podpis tejto svedkyne. Je to naozaj listinný dôkaz vo forme bežného listinného dôkazu, ktorý súd takto musí aj vyhodnocovať a brať na zreteľ. Do spisu bolo doložené množstvo iných listinných dôkazov, či už zo strany žalobcu alebo žalovaných a tak isto tieto listinné dôkazy neboli nejakým spôsobom autorizované a overované, nebola overovaná pravosť ich obsahu atď. Súd sa s týmito listinnými dôkazmi vysporiada takým zákonným procesným spôsobom, akým sa má vysporiadať s príslušnými listinnými dôkazmi. Pani M. G., ktorá podala čestné vyhlásenie, jedná sa osobu, ktorá má 70 rokov. Na základe vyjadrenia žalovanej v 1. rade jej zdravotný stav neumožňuje jej prítomnosť na súde. Je imobilná a samotná žalovaná v 1. rade jej v súčasnosti zabezpečuje starostlivosť, robí jej nákupy a ostatné veci. Bolo by veľmi problematické ju vypočúvať a tak isto aj nevhodné, aby sa kvôli vypočúvaniu takejto osoby, ktorá nebola navrhovaná žiadnou zo sporových strán do dnešného dňa, aby sa kvôli takémuto výsluchu takejto osoby malo odročiť

pojednávania. Čo sa týka ďalšieho dôvodu na odročenie pojednávania, a to vypočutia svedkyne pani I. B., je na samotnú ťarchu žalobcu, že do dnešného dňa nezabezpečil jej účasť na tomto pojednávaní, aby bola vypočutá. Zo strany žalovaných v 1. – 3. rade sa tento návrh na opakované odročenie pojednávania za účelom jej vypočutia v súčasnosti zdá ako jasná obštrukcia žalobcu za účelom prietahov v súdnom konaní. Poukázal na to, že na minulom pojednávaní dňa 09. 05. 2023 právny zástupca žalobcu sa vyjadril na str. 3 zápisnice, že neprítomnosť svedkyne I. B. ospravedlňuje z dôvodu pracovných povinností, teda, že táto si len pred týždňom našla zamestnanie, čo však nie je pravda, čo vyplýva z doloženej pracovnej zmluvy tejto svedkyne v nemeckom jazyku. V pracovnej zmluve je jednoznačne uvedené, že pracovnú zmluvu táto svedkyňa uzatvorila so zamestnávateľom dňa 05. 04. 2023, teda viac ako mesiac pred pojednávaním, a teda viac ako mesiac pred pojednávaním mohla a mala mať svedkyňa vedomosť o tom, že sa nebude môcť zúčastniť tohto pojednávania. Túto skutočnosť mohla oznámiť žalobcovi, ktorý to mal oznámiť súdu a mohli požiadať o odročenie pojednávania, pretože už minulé pojednávanie viacmenej bolo uskutočnené za účelom vypočutia žalobcom tejto svedkyne. Ďalšie odročenie pojednávania za účelom vypočutia tejto svedkyne považoval za obštrukciu zo strany žalobcu. Navrhujeme, aby súd neprihliadal na tento návrh na doplnenie dokazovania a vypočutie I. B. z vyššie uvedených dôvodov.

Pokiaľ ide o samotnú žalobu, tak tú po vykonanom dokazovaní žiadal zamietnuť. Žalobca v rámci konania poukazoval na to, že skutočnosti uvádzané porúčiteľom v závere a listine o vydedení, v zmysle notárskej zápisnice N 194/2013 z 22. 07. 2013, sú nepravdivé, že sú tam uvádzané skutočnosti, ktoré nemôžu mať za následok vydedenie v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pričom poukazoval výlučne na svoje skutkové vyjadrenia a tvrdenia, ktoré však nevedel vôbec časovo bližším spôsobom zaradiť. Poukazoval vo všeobecnosti na celé obdobie, odkedy došlo k nezhodám medzi ním, jeho manželkou a jeho rodičmi, teda žalovanou v 1. rade a porúčiteľom M. B., pričom však v zmysle týchto jeho tvrdení len veľmi chabo a neurčito zaraďoval tieto svoje tvrdenia o nejakých návštevách a výpomociach svojmu otcovi do nejakých časových súvislostí. Listina o vydedení bola spísaná dňa 22. 07. 2013, pričom je jasne špecifikované obdobie dôvodov, pre ktoré porúčiteľ M. B. spísal túto listinu o vydedení. Je tam konkrétne uvedené, že sa jedná o obdobie posledných dvoch rokov, kedy v zmysle predmetnej listiny o vydedení boli uvádzané v predmetnej notárskej zápisnici konkrétne dôvody, prečo došlo zo strany M. B. k spisaniu tejto listiny o vydedení žalobcu. Žalované v 1. až 3. rade poukázali na tú skutočnosť, že žalobca nikdy v žiadnom tomto období neprejavoval naozajstnú snahu ani o starostlivosť, ani o kontaktovanie sa, ani len o informovanie sa o aktuálnom zdravotnom stave rodičov, predovšetkým porúčiteľa M. B.. Vždy to tak realizoval iba zo zisťujúcich dôvodov, kedy potreboval či už majetkový alebo iný prospech zabezpečiť pre seba alebo svoju rodinu. Mal za to, že nebolo zo strany žalobcu preukázané, že by skutočnosti, ktoré sú uvádzané v listine o vydedení, boli nepravdivými skutočnosťami, že by sa nezakladali na objektívnych faktoch a že by z tohto dôvodu mala byť táto listina o vydedení – notárska zápisnica, neplatná. Čo sa týka samotnej starostlivosti o porúčiteľa, nie je pravdou, že tú zabezpečovali len a len osoby, s výnimkou žalobcu, ktorý tak robil len z dôvodu, kedy potreboval niečo od svojich rodičov, prípadne od porúčiteľa, nakoľko žalovaným v 1. – 3. rade pomáhala aj suseda pani M. G., ktorá mala od bytu rodičov kľúče a ktorá na otca žalobcu dohliadala, pomáhala mu, ak jeho manželka s dcérami túto starostlivosť zabezpečiť nemohli. Rovnako výpoveď svedka, vnuka porúčiteľa je neurčitá a samotný svedok sa nevedel vyjadriť k rozhodnému obdobiu a ani k dôvodom vydedenia. Preto mal za to, že dôvody uvádzané v notárskej zápisnici z 22. 07. 2013 existovali a že tieto dôvody sú zákonnými dôvodmi pre takéto vydedenie. Preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalobcovi.

21. Súd dôkazy navrhované právnym zástupcom žalobcu, a to výsluch svedkyne I. B. a výsluch svedkyne M. G. nevykonal, a to z nasledovných dôvodov. Pokiaľ ide o navrhovaný výsluch svedkyne I. B., jednalo sa o opakovaný dôkaz, nakoľko pojednávania konaného dňa 09. 05. 2023 sa žalobcom navrhovaná svedkyňa nezúčastnila z dôvodu čersto uzatvorenej pracovnej zmluvy a nemožnosti čerpania dovolenky a preto pojednávanie zo dňa 09. 05. 2023 bolo odročené výlučne z dôvodu výsluchu tejto svedkyne. Právnomu zástupcovi žalobcu bola na tomto pojednávaní uložená povinnosť súdu v lehote do 12. 05. 2023 oznámiť, či sa nimi navrhovaná svedkyňa pojednávania v prvý augustový týždeň zúčastní a tiež mu bola uložená povinnosť doručiť pracovnú zmluvu svedkyne. Právny zástupca žalobcu súdu dňa 12. 05. 2023 doložil pracovnú zmluvu a oznámil, z ktorej vyplýva, že svedkyňa uzatvorila pracovnú zmluvu ešte dňa 05. 04. 2023, čo bolo 5 týždňov do termínu pojednávania. Vzhľadom na plynutie skúšobnej doby svedkyne, súd vtedy akceptoval dôvod neúčasti a odročil pojednávanie. Ďalší termín pojednávania súd vytýčil na deň 01. 08. 2023, pričom s termínom pojednávania v prvý augustový týždeň e-mailovým podaním súhlasil aj právny zástupca žalobcu. Súčasne v tomto podaní

uviedol, že svedkyňa sa v prvý augustový termín pojednávania dostaví. Napriek tomuto ubezpečeniu sa pojednávania nezúčastnila, právneho zástupcu žalobcu o tejto skutočnosti včas neinformovala, napriek tomu, že dňa 14. 07. 2023 jej umrel otec a ona aj s rodinou vrátane žalobcu sa zúčastnila pohrebu na území SR. Počas tohto pobytu v druhej polovici júla žalobca nekontaktoval svojho právneho zástupcu, neoznámil mu, že svedkyňa ďalšie voľno v mesiaci august nedostane a tieto informácie mu oznámil až deň pred pojednávaním, hoci mu táto okolnosť bola známa, keďže podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu, dovolenka, ktorú mala naplánovanú na termín pojednávania vyčerpala na pohreb otca, ktorý zomrel dňa XX. XX. XXXX, teda viac ako 2 týždne pred termínom pojednávania. Súd má za to, že žalobca mal dostatok času súdu, resp. svojmu právnenému zástupcovi oznámiť skutočnosť, že svedkyňa z dôvodu čerpania dovolenky pre mimoriadnu rodinnú situáciu ďalšiu nedostane, nakoľko tak neurobil, účasť svedkyne nezabezpečil ani včas nepožiadal o odročenie pojednávania, súd tento návrh na vykonanie svedkyne zamietol. V zmysle § 197 ods. 1 CSP, strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu. Súd uložil žalobcovi, ktorý výsluch svedka navrhol, zabezpečiť prítomnosť svedkyne na pojednávaní, s čím on súhlasil. Keďže tak opakovane neurobil, účasť svedka na pojednávaní nezabezpečil, pričom dôvody neúčasti včas súdu neoznámil, súd žalobcom opätovne navrhovaný dôkaz výsluch svedkyne I. B. zamietol.

22. Pokiaľ ide o druhý žalobcom navrhovaný dôkaz, výsluch M. G., ktorá súdu doručila Čestné vyhlásenie zo dňa 29. 05. 2023, nakoľko mal za to, že je potrebné overiť, či čestné vyhlásenie urobila daná pani G., pretože jej podpis nie je úradne overený a nevedel s konečnou platnosťou povedať, že toto čestné vyhlásenie urobila táto pani a tiež vypočuť ju k tvrdeniam uvedeným vo vyhlásení. Súd tento dôkaz zamietol, pretože mal za to, že tento dôkaz nevyvráti tvrdenú skutočnosť, keďže z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že pani M. G. v čase neprítomnosti manželky alebo dcér poručiteľa pomáhala so starostlivosťou o poručiteľa M. B., z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu. Nezávislé to potvrdili všetky žalované a súčasne to počas svojej výpovede nikdy nepoprel ani nevyvrátil žalobca. Pokiaľ ide o verifikáciu čestného vyhlásenia, tak súčasťou spisu je originál Čestného vyhlásenia, z ktorého je zrejmé, kto ho napísal i podpísal, a čo je predmetom tohto čestného vyhlásenia. Súd na pojednávaní oboznámil obsah tohto čestného vyhlásenia i predložil originál čestného vyhlásenia k nahliadnutiu právnenému zástupcovi žalobcu. Súd tiež udáva, že sa jedná o dôkaz, nie o podanie vo veci samej strany sporu, preto sa nevyžaduje zaručený elektronický podpis osoby, ktorá čestné vyhlásenie učinila.

23. Podľa notárskej zápisnice, ktorá bola napísaná dňa 22. 07. 2013 na Notárskom úrade JUDr. Stanislava Dugasa, v Kežmarku, Hviezdoslavova 3, sp. zn. N 194/2013, NZ 24538/2013, NCRza 3571/2013 zo dňa 22. 07. 2013, účastník M. B., nar. XX. XX. XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, trvale bytom C., F. B. XXXX/XX, požiadal o napísanie notárskej zápisnice, do ktorej mal byť pojatý závet a listina o vydedení, na základe ktorého:

- v bode 1. pre prípad svojej smrti odkázal celý svoj hnutel'ny a nehnuteľný majetok svojej manželke D. B., E. F., nar. XX. XX. XXXX a dcéram D. B., E. B., nar. XX. XX. XXXX a I. B., E. B., nar. XX. XX. XXXX, každému v rovnakom pomere,
- v bode 2. prehlásil, že okrem dcér D. a I. má ešte syna A. B., nar. XX. XX. XXXX, ktorého týmto v plnom rozsahu vydeduje.

N. A. B. vydeduje z dôvodov uvedených v § 469a ods. 1 písm. a) a písm. b), nakoľko tento o neho neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať a zároveň mu v chorobe neposkytol potrebnú pomoc, ktorú by mu ako potomok mal poskytnúť. K narušeniu vzťahov medzi mnou a mojím synom došlo v čase po uzavretí jeho manželstva, kedy v určitých obdobiach prestal so mnou komunikovať a zároveň bránil svojim deťom, aby sa so mnou a s mojou manželkou, t. j. so svojimi starými rodičmi kontaktovali. V poslednej dobe ma pri vzájomných stretnutiach ignoruje, resp. sa ku mne správa vulgárne. I napriek tomu, že sme sa mu spoločne s manželkou snažili pomáhať pri výchove a starostlivosti o jeho deti, ako odmenou nám je z jeho strany nevďak a úplná ignorácia. V priebehu posledných dvoch rokov nás nenavštívil i napriek tomu, že tiež býva v tom istom meste ako my. I napriek tomu, že vie o mojich zdravotných problémoch, nenavštívi ma a ani sa nesnaží poskytnúť mi nejakú pomoc. Mám za to, že jeho správaním ú naplnené podmienky uvedených horeuvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, a teda že to sú dôvody, z ktorých je možné ho vydediť v plnom rozsahu.

Je mojou vôľou, aby sa dôsledky vydedenia vzťahovali i na osoby uvedené v § 473 ods. 2, t. j. i na potomkov môjho syna A..

Okrem syna A. chcem týmto vydediť i moje dve deti, ktoré mám z prvého manželstva, a to dcéru E. B., nar. XX. XX. XXXX a M. B., nar. XX. XX. XXXX. So svojou prvou manželkou som bol rozvedený v roku 1971 a od tejto doby sa so svojimi deťmi E. a M. nekontaktoval. Spoločne s mojou bývalou manželkou sa podľa mojich vedomostí odsťahovali do Čiech, pravdepodobne žijú i teraz. Po rozvode som sa snažil kontaktovať bývalú manželku, pričom som jej i deťom vybavil možnosť rekreácie v Tatranských Matliaroch, ale na túto moju ponuku nereagovali. Taktiež som im pri ich životných výročiach, resp. na Vianoce posielal darčeky. Pri mojom pobyte v Prahe som sa ich snažil navštíviť, ale moja bývalá manželka m i povedala, že deti sú na návšteve u ich starých rodičov. Po celý čas od rozvodu môjho prvého manželstva ma moje deti E. a M. nekontaktovali, nenapísali mi, ani ma osobne nenavštívili. Mám za to, že týmto sú z ich strany naplnené podmienky na vydedenie uvedené v § 469a ods. 1 písm. a) a písm. b) Obč. zákonníka.

Je mojou vôľou, aby sa dôsledky vydedenia vzťahovali i na osoby uvedené v § 473 ods. 2, t. j. i na potomkov môjho syna M. a dcéry E..

- v bode 3. uviedol, že je to jeho posledná vôľa.

Notárska zápisnica bola účastníkovi prečítaná a vysvetlená, ním schválená a podpísaná.

24. Z dedičského spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3D/161/2019 z Oznámenia o úmrtí vyplýva, že poručiteľ M. B., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom F. B. XXXX/XX, C., zomrel dňa XX. XX. XXXX. Predmetné dedičské konanie bolo uznesením č. k. 3D/151/2019 - 50 zo dňa 23. 07. 2020 prerušené a A. B., nar. XX. XX. XXXX bol odkázaný, aby v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia podal žalobu na Okresný súd Kežmarok o určenie, že dôvody vydedenia uvedené poručiteľom v závete a listine o vydedení spísanými do notárskej zápisnice notára JUDr. Stanislava Dugasa, so sídlom v Kežmarku, sp. zn. N 194/2013, NZ 24538/2013, NCRza 3571/2013 dňa 22. 07. 2013, ku dňu spísania tejto listiny neexistovali.

25. Na čl. 8 – 29 sú fotky z rodinných osláv, pričom na čl. 8 – 11 je jedna a tá istá oslava, na čl. 12 – 16 taktiež tá istá oslava, na čl. 17 – 25 taktiež fotky z jednej oslavy, na čl. 26 – 29 rovnako z tej istej akcie. Fotky predložil žalobca uvedením, že dané fotografie dokumentujú obdobie od roku 2007 – 2016. Avšak ani jedna fotografia neobsahuje legendu a popis fotografie, kto sa na nej nachádza, akej akcie sa týka a v ktorom roku bola vyhotovená.

26. Podľa Čestného vyhlásenia, dolupodpísaná M. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. B. XXXX/XX, C., č. OP: K. XXX XXX, týmto čestne prehlasuje, že poskytovala starostlivosť nebohému – p. M. B., susedovi, v čase požiadania jeho manželkou – D. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. B. XXXX/XX, Kežmarok. Ďalej uviedla, že p. M. B. v čase neprítomnosti manželky (práca, L. – narodenie vnučky, ktorá mala zdravotné problémy, dcéra D. na školení) zabezpečovala obed, ktorý im nosila zo SOU v Kežmarku. Chodila ho kontrolovať, veľakrát kontaktovala aj manželku alebo dcéru D., že treba volať záchranku, lebo ich otec už nereagoval. A. M. B. sa ocitol v situácii, kedy potreboval pomoc resp. nebol schopný si obstarat' svoje základné životné potreby a nemohli mu ich zabezpečiť ani manželky ani dcéry. Požiadali ju, aby im pomohla so starostlivosťou, nakoľko na syna – brata A. B. sa nemohli spoľahnúť. V čase jeho ignorácie k rodičom nereagoval ani na telefonáty či SMS-ky, že treba otcovi zabezpečiť pomoc, resp. potrebnú starostlivosť. Starostlivosť poskytovala ona – ich suseda v rámci dobrých susedských vzťahov v období od roku 2008 do júna 2019. Toto čestné vyhlásenie robí za účelom požiadania pozostalých, voči ktorým sa vedie súdne pojednávanie vo veci neplatnosti dôvodov uvedených v listine vydedenia nebohým. Na záver uviedla, že si je vedomá toho, že pokiaľ by ňou uvedené informácie neboli pravdivé alebo boli závažným spôsobom zamlčané, bude čeliť všetkým z toho vyplývajúcim právnym následkom. Čestné vyhlásenie bolo napísané v Kežmarku dňa 29. 05. 2023 a podpísala ho M. G..

27. Podľa pracovnej zmluvy svedkyňa I. B., nar. XX. XX. XXXX uzatvorila so spol. N. G. F. & P.. C.. Pracovnú zmluvu dňa 05. 04. 2023 s nástupom do práce dňa 25. 04. 2023.

28. Dňa 02. 06. 2023 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, ktorým oznámil, že svedkyňa I. B. sa bude môcť dostaviť na pojednávanie v predmetnej právnej veci prvý augustový týždeň roku 2023.

29. Podľa Registra obyvateľov SR A. M. E., ktorý bol svokrom žalobcu a otcom svedkyne I. B., E. E., zomrel dňa XX. XX. XXXX.

30. Podľa § 460 Občianskeho/ zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka, poručiteľ môže vydediť potomka, ak

- a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch,
- b) o poručiteľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať,
- c) bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka,
- d) trvalo vedie neusporiadaný život.

Podľa § 469a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ to poručiteľ v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2.

Podľa § 469a ods. 3 Občianskeho zákonníka, o náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 a 480; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

Podľa § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti. Ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich, dedia rovnakým dielom ich potomci.

Podľa § 476 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, poručiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice. V každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný. Spoločný závet viacerých poručiteľov je neplatný.

Podľa § 480 ods. 1 Občianskeho zákonníka, závet sa zrušuje neskorším platným závatom, pokiaľ popri ňom nemôže obstať, alebo odvolaním závetu; odvolanie musí mať formu, aká je potrebná pre závet.

Podľa § 480 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poručiteľ zruší závet aj tým, že zničí listinu, na ktorej bol napísaný.

31. Predmetom tohto konania bola žaloba o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané.

32. Vydedenie je právny inštitút upravený v ustanovení § 469a Občianskeho zákonníka. Ide o spôsob ako z dedenia vylúčiť neopomenuteľných dedičov, teda priamych potomkov poručiteľa. Nie je pritom podstatné, či ide o potomka maloletého alebo plnoletého. Základným predpokladom vydedenia je existencia konkrétneho dôvodu vydedenia. Zákon taxatívne stanovuje 4 dôvody vydedenia. V zmysle súdnej praxe uvedenie iných ako zákonných dôvodov vydedenia spôsobuje neplatnosť listiny o vydedení. Zákon výslovne vyžaduje aspoň jedného zo zákonných dôvodov vydedenia, teda môže ísť aj o kombináciu viacerých dôvodov, keďže zákon to nevyklučuje. Zároveň dôvod vydedenia musí existovať už v čase spísania listiny o vydedení a pri posudzovaní existencie dôvodu vydedenia sú rozhodujúce len okolnosti, ku ktorým došlo pred spísaním listiny o vydedení. Taktiež dôvod vydedenia musí byť dostatočne zrozumiteľný nielen dotknutému subjektu, ale aj subjektu nezúčastnenému. Účinky vydedenia nastávajú k momentu smrti poručiteľa a platnosť viacerých existujúcich listín o vydedení sa posudzuje rovnako ako pri závete. Teda listina o vydedení musí byť v písomnej forme, pretože nedostatok písomnej formy spôsobuje neplatnosť tohto právneho úkonu poručiteľa a súd je povinný skúmať neplatnosť listiny o vydedení z formálno-rávných dôvodov vydedenia. Neplatnosť listiny o vydedení môže byť spôsobená aj nedostatkami z materiálnoprávnych dôvodov. Predovšetkým musí mať poručiteľ spôsobilosť na právne úkony. Ďalej vôľa poručiteľa musí byť slobodná, vážna, daná a bez omylu. Ďalším nedostatkom listiny o vydedení spôsobujúcim jej neplatnosť môže byť nezrozumiteľnosť, neurčitosť, prípadne nedostatky pri formulovaní dôvodu vydedenia, keďže ide o kauzálny úkon. Medzi ďalšie dôvody neplatnosti materiálnoprávnej povahy neplatnosti patria také, ktoré sú spojené

s nedostatkom niektorej zo zákonných náležitosti ako sú podpis, dátum alebo samotný dôvod vydedenia. Medzi osobitné dôvody neplatnosti listiny o vydedení patria tie, ktoré súvisia so zmenou postoja poručiťľa (odvolanie vydedenia alebo zrušenie závetu v časti vydedenia).

33. Žalobca sa domáhal určenia, že dôvody vydedenia žalobcu jeho otcom v listine o vydedení nie sú dané. Mal za to, že dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení nie sú uvedené výslovne s časovou a miestnou špecifikáciou. Rovnako mal za to, že dôvody vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) a písm. b) OZ neobstoja, nakoľko on sa o otca zaujímal, staral sa o neho, vždy mu poskytol potrebnú pomoc, o otca prejavoval záujem, či už osobne alebo telefonicky a súčasne jeho otec sa nikdy neocitol takej situácii, keď potreboval pomoc alebo nebol schopný sám si obstaráť si svoje základné potreby. Vždy bolo o neho postarané, či už zo strany manželky alebo dcér.

34. Pokiaľ ide o formálnoprávne náležitosti listiny o vydedení, tak tieto boli splnené, nakoľko listina o vydedení bola spísaná v písomnej podobe vo forme notárskej zápisnice. Bol v nej uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný a bol podpísaný priamo otcom žalobcu – poručiťľom. Pokiaľ ide o materiálne náležitosti vydedenia, tak tieto boli namietané žalobcom.

35. Žalobca namietal, že v listine o vydedení nie sú dôvody vydedenia uvedené s časovou a miestnou špecifikáciou. Súd mal z listiny o vydedení za preukázané, že žalobca špecifikoval obdobie (čas) i miesto, ktoré mali za následok vydedenie žalobcu. V listine o vydedení poručiťľ konkrétno uviedol, že v posledných dvoch rokoch ho žalobca nenavštívil, hoci bývajú v rovnakom meste, ani sa mu nesnažil poskytnúť nejakú pomoc, hoci poznal jeho zdravotný stav, teda z toho vyplýva časové obdobie, kedy žalobca o otca záujem neprejavoval, keďže hneď v záhlaví je uvedené, kedy bola notárska zápisnica napísaná (22. 07. 2013), a tiež miesto, kde otec býval. Tiež uviedol, že v poslednom období ho žalobca pri vzájomnom stretnutí ignoroval, resp. sa k nemu žalobca správal vulgárne. Toto správanie malo podľa M. B. naplniť dôvod vydedenia podľa § 469a ods. 1 písm. a) OZ, s čím žalobca nesúhlasil a mal za to, že takýto dôvod vydedenia nikdy neexistoval, keďže pri tomto dôvode vydedenia musia byť kumulatívne splnené viaceré podmienky, tak ako uviedol v žalobe, a teda že poručiťľ je odkázaný resp. potrebuje pomoc v starobe, chorobe, inom závažnom stave a neopomenuteľný dedič mu ju neposkytol v rozpore s dobrými mravmi. Tento dôvod nebude naplnený, ak si vie sám poručiťľ svoje potreby zabezpečiť sám alebo mu tieto potreby vie zabezpečiť a fakticky zabezpečuje iná vhodná osoba (manželka, opatrovateľka). Rovnako tento dôvod nebude naplnený, ak existujú objektívne dôvody neopomenuteľnému dedičovi v poskytnutí pomoci (napr. poručiťľ odmietol pomoc, alebo mu v tom bránia spolužijúce osoby v domácnosti poručiťľa, alebo sám dedič je chorý). Tento dôvod nemôže naplniť iný závadný druh správania potomka. V tomto konkrétnom prípade súd mal za preukázané, že žalobca o nepriaznivom zdravotnom stave poručiťľa vedel, nakoľko priamo v žalobe uviedol niektoré závažné diagnózy, ktorými poručiťľ trpel. Rovnako vedel, že poručiťľ si sám nebol schopný obstaráť základné potreby a bol odkázaný na pomoc inej osoby. Túto pomoc mu zabezpečovali najmä manželka a dcéry, no vznikli situácie, kedy tieto sa o poručiťľa starať nemohli (boli odcestované, plnili si pracovné povinnosti), vtedy starostlivosť o poručiťľa zabezpečovala suseda M. G., ktorá mala od bytu poručiťľa kľúče a ktorá to potvrdila v Čestnom vyhlásení, ako i nezávislé všetky žalované. Naopak žalobca od rodičovského bytu dlhodobo nemal a počas výpovedí žalovaných tieto tvrdenia žiadnym spôsobom nevyvrátil. Žalobca mal viackrát poručiťľovi možnosť pomoc poskytnúť, no keďže sa dlhé obdobia nekontaktovali, poručiťľa ignoroval, najmä v spornom období, neurobil tak. Poručiťľ pomoc žalobcu nikdy neodmietol, dokonca ju ako od potomka očakával. Žalobca otca dlhé obdobie nenavštívil, a to aj napriek tomu, že žili v jednom meste. Súčasne samotný žalobca vo svojich vyjadreniach na pojednávaní dňa 09. 05. 2023 uviedol, že ak rodičia nadávali na neho, tak nadával aj on im a použila aj vulgárne slová. Súd mal teda za to, že správanie žalobcu voči poručiťľovi bolo v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko objektívne mal možnosť poskytnúť pomoc poručiťľovi, ale neurobil tak, pričom poručiťľ bol aj odkázaný na cudziu pomoc, čím naplnil dôvod vydedenia v zmysle § 469a ods. 1 OZ.

36. Pokiaľ ide o druhý dôvod vydedenia, tak tým bolo presvedčenie poručiťľa, že o neho žalobca neprejavoval opravdivý záujem. Charakteristickým znakom pre naplnenie tohto dôvodu je pasivita potomka, v tomto prípade žalobcu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Aj keď zákon neuvádza potrebnú dĺžku, analogicky je možné použiť ust. § 102 ods. 1 písm. a) zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z. z.), kde je daná 6 mesačná lehota pre trvanie opravdivého nezáujmu voči dieťaťu, kedy je možné osvojiť si dieťa aj bez súhlasu biologických rodičov. Neprejavovanie opravdivého záujmu sa môže prejavovať aj nevhodnými prejavmi, aktívnym správaním sa vo vzťahu k poručiťľovi, ktorý má trvalý charakter a prekračuje zásady

spoločenskej slušnosti. V tomto prípade žalobca neprejavoval o poručiteľa opravdivý záujem v období rokov 2011 – 2013, kedy ho ignoroval, nenavštívil, hoci žili v jednom meste, nenavštívil v nemocnici, neposkytol žiadnu pomoc, hoci poznal jeho zdravotný stav. Žalobca tvrdil, že v tomto období otca navštevoval, no nebolo to také časté, aké to bolo po roku 2015. Žiaden dôkaz však o tom nepredložil, vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2013 sa s otcom posekali. Ďalej tvrdenia, že otcovi nosil obedy počas neprítomnosti jeho manželky sa týkali roku 2019, taktiež, že otcovi volal záchranku, keď odpadol, bolo taktiež v roku 2019. Do kúpeľov do Ľubochne ho vozil od roku 2014 – 2015. O spornom období, ktorý poručiteľ uviedol v listine o vydedení, žalobca neuviedol vo svojej výpovedi žiadnu konkrétnu udalosť, kedy mal poručiteľovi pomôcť či už so zdravotným stavom, pomocou v domácnosti, konkrétnou návštevou. Súd mal teda za preukázané, že žalobca v danom období trvalo neprejavoval opravdivý záujem o poručiteľa - otca, ktorý by ako potomok prejavovať mal, či bol splnený aj dôvod vydedenia podľa § 469a písm. b) OZ.

37. Nakoľko súd mal za to, že v listine o vydedení sú dôvody vydedenia uvedené s časovou a miestnou špecifikáciou, rovnako mal za to, že poručiteľ vydedil žalobca v súlade s ust. § 469a ods. 1 a 2 OZ, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaným v 1. – 3. rade tak vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Vzhľadom na plný úspech žalovaných v 1. – 3. rade v konaní, súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalovaným v 1. – 3. rade vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, e

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.